

Ενότητα 2^η Θυσία για την πατρίδα

Ὅστε προσήκει τούτους εὐδαιμονεστάτους ἡγεῖσθαι,	Επομένως ταιριάζει να θεωρούμε αυτούς πάρα πολύ ευτυχισμένους,
οἵτινες ὑπὲρ μεγίστων καί καλλίστων κινδυνεύσαντες	οι οποίοι αφού κινδύνευσαν για τα πιο μεγάλα και τα πιο ωραία
οὕτω τὸν βίον ἐτελεύτησαν,	έτσι τελείωσαν τη ζωή τους,
οὐκ ἐπιτρέψαντες περὶ αὐτῶν τῇ τύχῃ	χωρίς να εμπιστευθούν τους εαυτούς τους στην τύχη
οὐδ' ἀναμείναντες τὸν αὐτόματον θάνατον,	ούτε να περιμένουν το φυσικό θάνατο,
ἀλλ' ἐκλεξάμενοι τὸν κάλλιστον.	αλλά με το να προτιμήσουν τον πιο ωραίο.
Καί γάρ τοι ἀγήρατοι μὲν αὐτῶν αἱ μνήμαι,	Και γι' αυτό βέβαια είναι αγέραστες οι μνήμες τους
ζηλωταὶ δὲ ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων αἱ τιμαί.	και αξιοζήλευτες οι τιμές τους απ' όλους τους ανθρώπους.
οἱ πενθοῦνται μὲν διὰ τὴν φύσιν ὡς θνητοί,	αυτοί πενθούνται λόγω της φύσης τους ως θνητοί,
ὑμνοῦνται δὲ ὡς ἀθάνατοι διὰ τὴν ἀρετὴν.	εξυμνούνται όμως ως αθάνατοι λόγω της γενναιότητάς τους.
Καί γάρ τοι θάπτονται δημοσίᾳ,	Και γι' αυτό βέβαια θάβονται με δημόσια φροντίδα
καὶ ἀγῶνες τίθενται ἐπ' αὐτοῖς ῥώμης καὶ σοφίας καὶ πλούτου,	και καθιερώνονται αγώνες δύναμης και σοφίας και πλούτου προς τιμή τους,
ὡς ἀξίους ὄντας τοὺς ἐν τῷ πολέμῳ τετελευτηκότας	με την ιδέα ότι (επειδή) είναι άξιοι αυτοί που έχουν σκοτωθεί στον πόλεμο
ταῖς αὐταῖς τιμαῖς καὶ τοὺς ἀθανάτους τιμᾶσθαι.	να τιμούνται με τις ίδιες τιμές με τους αθάνατους.
Ἐγὼ μὲν οὖν αὐτοὺς καὶ μακαρίζω τοῦ θανάτου καὶ ζηλῶ,	Εγώ λοιπόν και τους καλοτυχίζω και τους ζηλεύω για το θάνατό τους
καὶ μόνοις τούτοις ἀνθρώπων οἶμαι κρεῖττον εἶναι γενέσθαι,	και νομίζω ότι μόνο αυτοί από τους ανθρώπους άξιζαν να ζήσουν,
οἵτινες, ἐπειδὴ θνητῶν σωμάτων ἔτυχον,	οι οποίοι, αφού έλαβαν θνητά σώματα,
ἀθάνατον μνήμην διὰ τὴν ἀρετὴν αὐτῶν κατέλιπον.	κληροδότησαν αθάνατη μνήμη λόγω της ανδρείας τους.

Λυσίας, Ἐπιτάφιος τοῖς Κορινθίων βοηθοῖς 79-81

Παράλληλα κείμενα

Στο παρακάτω απόσπασμα από τον Έπιτάφιο του Δημοσθένη εξαίρονται οι πεσόντες στη μάχη της Χαιρώνειας (338 π.Χ.), οι οποίοι πολέμησαν κατά του Φιλίππου Β' της Μακεδονίας και με την ανδρεία τους κέρδισαν αγέραστη δόξα.

Κείμενο	Μεταφράσεις
Πρῶτον μὲν ἀντὶ μικροῦ χρόνου πολλὺν καὶ τὸν ἅπαντ' εὐκλειαν ἀγήρω καταλείπουσιν, ἐν ᾗ καὶ παῖδες οἱ τούτων ὀνομαστοὶ τραφήσονται καὶ γονεῖς [οἱ τούτων] περίβλεπτοι γηροτροφήσονται, παραψυχὴν τῷ πένθει τὴν τούτων εὐκλειαν ἔχοντες. Ἐπειτα νόσων ἀπαθεῖς τὰ σώματα καὶ λυπῶν ἄπειροι τὰς ψυχάς, ὥς ἐπὶ τοῖς συμβεβηκόσιν οἱ ζῶντες ἔχουσιν, ἐν μεγάλῃ τιμῇ καὶ πολλῷ ζήλῳ τῶν νομιζομένων τυγχάνουσιν. Οὐς γὰρ ἅπασα μὲν ἡ πατρίς θάπτει δημοσίᾳ, κοινῶν δ' ἐπαίνων μόνοι τυγχάνουσιν, ποθοῦσι δ' οὐ μόνοι συγγενεῖς καὶ πολῖται, ἀλλὰ πᾶσαν ὅσπην Ἑλλάδα χρῆ προσειπεῖν, συμπεπένθηκεν δὲ καὶ τῆς οἰκουμένης τὸ πλεῖστον μέρος, πῶς οὐ χρῆ τούτους εὐδαίμονας νομίζεσθαι; Δημοσθένης, Έπιτάφιος 32-34	Κατά πρώτον, αντί να ζήσουν λίγο, ζουν πολύ και αφήνοντας κληρονομιά για πάντα αγέραστη δόξα, μέσα στην οποία θα ανατραφούν και τα παιδιά τους ώστε να γίνουν περίφημα και οι γονεῖς τους θα γηροκομηθούν απολαμβάνοντας την προσοχή, καθώς θα έχουν ανακούφιση στο πένθος τους τη δόξα των νεκρῶν. Κατά δεύτερον, χωρίς να παθαίνουν αρρώστιες στο σώμα και χωρίς να νιώθουν στεναχώρια στην ψυχή, τα οποία έχουν οι ζωντανοὶ λόγων αὐτῶν που τους συμβαίνουν, αποκτούν τα καθιερωμένα εμπνέοντας μεγάλη τιμή και προκαλώντας πολλή ἀμίλλα. Αφού η πατρίδα τους προσφέρει δημόσια ταφή, και μόνο αυτοὶ επαινούνται ἀπὸ ὅλους, και τους λαχταροῦν ὄχι μόνο οι συγγενεῖς και οι συμπολίτες τους, ἀλλὰ και ὅσοι πρέπει να ονομαστούν Ἕλληνες, ἐνῶ πενθεῖ μαζί μας και το μεγαλύτερο τμήμα της οἰκουμένης, δεν πρέπει δικαιολογημένα να θεωροῦνται ευτυχεῖς; Μετάφραση Α. Τυφλόπουλος Πρῶτον, διότι εἰς ἀντάλλαγμα της βραχείας ταύτης ζωῆς, ἀφίνουν ὀπίσω των δόξαν, ἡ ὁποία πάντοτε νέα θα ὑπάρχη εἰς τους αἰῶνας και θα ἀποτελή την παρηγορίαν των δοξασμένων ἀπὸ αὐτὴν τέκνων των και ἀνατραφέντων ὑπὸ της πολιτείας, και των γονέων των, των ὁποίων το γήρας, περιβαλλόμενον ἀπὸ τιμᾶς, θα γίνῃ ἀντικείμενον περιποιήσεων ὑπὸ της πόλεως. [33] Ἐπειτα ἀπρόσβλητοι ἀπὸ νόσους κατὰ τὰ σώματα και ἄπειροι λύπης κατὰ τὰς ψυχάς, πράγματα τα ὁποία ἐν τυχαίῳ γεγονόσι δύναται να προκαλέσῃ εἰς τους ζῶντας, τυγχάνουσι πομπῶδους και μεγαλοπρεποῦς ταφῆς. Διότι ἐκείνους τους ὁποίους ὅλη μὲν ἡ πατρίς θάπτει δημοσίᾳ, μόνοις δὲ τούτους κρίνουν ἀξίους κοινῶν ἐπαίνων, ποθοῦν δὲ ὄχι μόνον οι συγγενεῖς και πολῖται ἀλλὰ και ὅλη πρέπει να εἴπῃ τις ἡ Ἑλλάς, πενθεῖ δὲ το πλεῖστον μέρος της οἰκουμένης, τούτους πῶς δεν πρέπει να θεωρῇ τις ευτυχεῖς; Μετάφραση Κ. Θ. Αραπόπουλος